

Arrest

nr. 178 292 van 24 november 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 juni 2016 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 augustus 2016

Gelet op de beschikking van 9 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 9 augustus 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.2. Verzoekster richt op 18 augustus 2016 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3. In het proces-verbaal van 6 oktober 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij verwijst naar de stukken en stelt dat zij heeft te kennen gegeven geen synthesememorie te zullen neerleggen, doch dat haar schrijven aan de Raad “één dag te laat is toegekomen”. Zij meent dat de vervalt termijn van acht dagen m.b.t. het kenbaar maken van de wens tot het neerleggen van een synthesememorie “niet onverkort kan worden toegepast” indien de verzoekende partij te kennen heeft gegeven geen synthesememorie te zullen neerleggen, wat haars inziens steun vindt in artikel 39/81, laatste lid van de wet van 15 december 1980, waarvan zij de inhoud citeert. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

1.4. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster uitdrukkelijk erkent dat het aangetekend schrijven waarmee zij de griffie van de Raad in kennis heeft gesteld van haar voornemen om geen synthesememorie neer te leggen, laattijdig werd verzonden. Verzoekster argumenteert in deze evenwel dat de door de Raad in de beschikking vooropgestelde sanctie van gebrek aan belang bij huidig beroep, gelet op de bewoordingen van artikel 39/81, laatste lid van de Vreemdelingenwet, niet kan worden aangenomen. Dergelijke opvatting van de door verzoekster geciteerde wetsbepaling – die betrekking heeft op het verdere verloop van de procedure indien een verzoekende partij op wetsconforme wijze heeft gehandeld met betrekking tot de synthesememorie, quod non in casu – kan evenwel bezwaarlijk worden bijgetreden. Het volstaat hierbij te verwijzen naar het, klaarblijkelijk door verzoekster uit het oog verloren, vierde lid van voormelde wetsbepaling, dat luidt als volgt: *“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord te hebben onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”* Hieruit volgt zeer duidelijk dat de sanctie van het vaststellen van een gebrek aan belang geldt voor een verzoekende partij die haar voornemen met betrekking tot het al dan niet neerleggen van de synthesememorie heeft kenbaar gemaakt, doch niet binnen de voorziene termijn van acht dagen, zoals in casu het geval is. Deze wettelijke grondslag werd tevens uitdrukkelijk aangehaald in de beschikking, zodat verzoekster – bij lezing van deze bepaling – kennis had kunnen nemen van de duidelijke bewoordingen hiervan.

1.5. Gelet op bovenstaande brengt verzoekster geen enkel element aan dat ertoe leidt anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat aangezien zij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen de griffie niet in kennis heeft gesteld van haar wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, de Raad onverwijld uitspraak doet *“waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”*. De inhoud van de beschikking blijft overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA